

השבת

של רבי נחמן מברסלב

בסייד עלון רנייג

לרפואה שלימה של:

אביה לאה בת אסתר

לאה בת חנה בת שרה

וכל חולי עם ישראל, זכות רבינו הקדוש
יגן עליהם ועל כל משפחתם

חג הפסח ~~~

אוצר היראה
פסח, נ"ה

בדיקת החמץ לאור הנר, הוא בחינת מה שעל ידי אור הדעת מבקשין ומחפשין לגלות כל ההסתרות, שזה בחינת מה שמחפשין אחר החמץ בחורין ובסדקין, בכדי למצוא אותו ולבערו, היינו לבער כל בחינת רע ורשעות שנמצא אצל האדם צפון וטמון בתוך בחינת הסתרה; ואפילו בתוך הסתרה שבתוך הסתרה, שזה בחינת עבר ושנה נעשה לו כהתר, ויותר מזה, שזה בחינת מה שהחמץ שהוא הרשעות מונח אצלו בחורין וסדקין ואינו נראה לו כלל, כי שוב אינו מרגיש בו כלל; אך אף על פי כן, על ידי תוקף התגלות אור הדעת, בודקין ומבערין הרשעות, אפילו מבחינת מקומות כאלו.

ועל כן בודקין את החמץ בלילה דייקא, כי דייקא בבחינת חשכת לילה, שהוא בחינת התגברות ההסתרה ביותר, אז צריכין לגלות אותה על ידי אור הדעת, שהוא בחינת אור הנר הנ"ל, ואז נתהפכה ההסתרה עצמה גם כן לדעת כנ"ל.

ועל כן קרא התנא ליל בדיקת חמץ בשם אור, בבחינת אור לארבעה עשר בודקין את החמץ, כי זה עיקר בדיקת חמץ לגלות ההסתרה ולהפוך החושך לאור כנ"ל.

אוצר היראה
מהדורא בתרגא, ל"ד

התחזקות

עיקר ההתחזקות של כל אדם; כי איך שהוא צריך לחזק את עצמו לבל יפול יותר, חס ושלו, ועיקר ההתחזקות הוא על ידי השם, היינו על ידי שם ה' ושם הצדיקים האמתיים אשר שמם נקרא עליו, שזה בחינת שם ה', כי שמו יתברך משותף בשמם. כי זה עיקר ההתחזקות והשמחה, מה שזכינו, שלא עשני גוי, והבדילנו מן התועים, ושם ישראל נקרא עליו, שזה בחינת שם ה', כי שמו יתברך משותף בשמנו, וזה עיקר תקוותו וישועתו כי לא יטוש ה' את עמו בעבור שמו הגדול, וזה עיקר הבטחון שלנו, כי בשם קדשו בטחנו, ובזה יכול לחזק את עצמו אפילו הקל שבקלים והגרוע שבגרועים, אפילו פושעי ישראל, מאחר שעדיין שם ישראל נקרא עליו, צריך לחזק ולהחיות את עצמו בזה מאד.

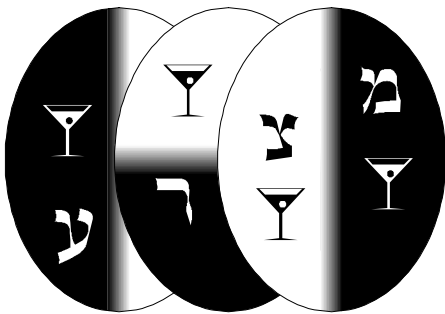
מכל שכן מי שזכה להתקרב לצדיקי אמת, שבהם עיקר הגדלת שם ה', בודאי צריך לשמוח מאד במה שזכה להיות שמם נקרא עליו, כי באמת מאחר ששם ישראל שהוא שם ה' נקרא עליו, אנו מחוייבים לשמוח כל ימינו לעולם, כי עדיין יש לנו תקוה לכל הטובות ולכל הישועות ולמחילת עוונות, שמהם עיקר הדאגות והעצבות, בבחינת אדאג מחטתי.

כי תכף כשזוכרים בשם ה' ומחייין את עצמו בזה מאד, במה ששם ה' ושם ישראל נקרא עליו, על ידי זה בעצמו זוכין

וקיום שיהיו ראויים לקרותם בשם ימי חינו, וזה על ידי שמחה דקדושה שהוא עיקר החיות.

וזה מבואר בקהלת שאמר שם, כי לא הרבה (היינו שימיו מועטים מאד על כן) יזכור את ימי חינו (היינו שיזכור להחיותם על ידי שמחה דקדושה כנ"ל), וזהו שסיים כי האלקים מענה בשמחת לבו, היינו שהשם יתברך מעיד על זה ששמח בלבו לעשות טוב, דהיינו שהיה מיישב דעתו בזה העולם, לידע האמת שאין שום חיות אמתית, כי אם תורה ומצוות כי הם חיינו, ועל כן היה שמח בהם מאד, וזה כל תכלית וקיום אמתית של כל ימי חינו.

וזה מרומז גם כן בזוהר שדרש שם: ע דשמע וד דאחד אותיות עד, וסימניך: עד ה' בכס. נשאר ש מ מן תיבת שמע, וא ח מן אחד אותיות אשמח, דכתיב: אנכי אשמח בה', היינו כנ"ל כי השם יתברך בעצמו מעיד על מי שמיחד שמו פעמיים בכל יום, ואומר שמע ישראל וכו', והעיקר

על השמחה כי צריכין לשמוח בזה מאד מאד, מה שאנו זוכין ליחד שמו יתברך בכל יום בבחינת אנכי אשמח בה', וזה בחינת מה שאומרים אשרנו וכו' קודם קריאת שמע קטנה.

מכתב מ'

עלים לתרופה

בעזרת השם יתברך, מוצאי שבת הגדול תקצי"א.

אהובי בני, בערב שבת שלחתי לך מכתבי באריכות, ובודאי היה לך לנחת, ותודה לאל כבר הועיל לי הרבה המכתב שכתבתי לך בעזרת השם יתברך, שים לבך היטב לדברים האלה ויערב לך לנצח, כעת אין לחדש דבר, ויערב לכם שמחת החג הקדוש הבא עלינו לטובה, ותזכה להתחדש מעתה לגמרי לצאת מעבדות לחרות עולם מחמץ למצה, שלא תחמץ עוד את מונחך, חס ושלו, בשום מחשבות חיצוניות. מכל שכן וכל שכן בשום תאוה והרהור חס ושלו, ותקיים גער חית קנה כמבואר בסימן ה' - עין שם. ועל ידי זה תזכה לשמחה וכו' אמר כן יהי רצון.

דברי אביך הדורש שלומך באהבה.
נתן מברסלב.

אוצר היראה
יראה ועבודה, פ"ח

מצורע

מצוות נגעים...

יש טועים בדעתם לומר, שמי שזוכה למעלת הגדולים, שוב אין צריך מלחמה כלל.

אבל באמת הוא טעות, כי אפילו גדולי הצדיקים יש לכל אחד ואחד מלחמה גדולה עם בחינת היצר הרע של מעלה, שהוא בחינת מלאך הקדוש, בחינת גבורות ודינים כנ"ל. ומאחר שיש להם עדיין מלחמות, בודאי אין כולם שווין, ויש ביניהם מדרגות רבות בלי שיעור, כי כל אחד כפי מה שזוכה לשבר היצר הרע הגבוה שבו, דהיינו להמתיק הדין, כן זוכה לאיזה דרגא ומעלה יתרה בהשגה ועבודת השם.

וכן יש טועים להפוך גם כן, שסוברים שמי שהוא חס ושלוס בדיוטא התחתונה, ונפל לבחינת הטומאה, חס ושלוס, כבר אבדה תקוותו מה', חס ושלוס, ושוב אין לו טהרה. ובאמת גם זה להפך, כי אפילו מי שהוא בדיוטא התחתונה, בתכלית השפלות והפחיתות, אפילו בהיכלין דמסאבותא, חס ושלוס, גם שם אין קץ וגבול לאלקותו יתברך.

וכמו שאין סוף לאלקותו במעלות העליונות של גדולי הצדיקים שזכו למה שזכו, אף על פי כן עדיין גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם כמו כן ממש אין סוף ותכלית לאלקותו יתברך במדרגות התחתונות, כי אין מקום ומדרגה שלא יוכל למצוא גם שם את אלקותו יתברך, בבחינת ומלכותו בכל משלה.

אדרבה, לפעמים כשהאדם בדיוטא התחתונה מאוד מאוד, והסטרטא אחרא והטומאה מתפשטין עליו מאוד ורוצין לבלעו לגמרי, חס ושלוס, חס ושלוס, אז דייקא השם יתברך מרחם עליו ושולח לו טהרה וסיוע מלעלא, כדי שיוכל להחיות את עצמו ולשוב אליו יתברך, או על כל פנים לא יאבד לגמרי, חס ושלוס, כי לא אמר ה' למחות את שם ישראל, וכתיב: כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב וכו', ראו עתה כי אני אני הוא וכו', וכן עוד כמה פסוקים.

וזה מרומז במצוות נגעים, שבהרת כגריס טמא, ופרחה בכולו טהור; כי דייקא לפעמים כשבא לתכלית הירידה, אז הוא תכלית העליה, ונמשך עליו טהרה ותיקון ממקום שנמשך עליו, אם זוכה לזה, כי אין חקר לתבונתו יתברך ולגדולתו אין חקר, ואי אפשר להשיג דרכיו יתברך בשלמות. (הלכות שילוח הקן ד' - אותיות ט' י"א).

אוצר היראה
ר"ט

שמחה

מאחר שימי חיי האדם מעטים כל כך ופורחים מאד מאד, על כן צריך לזכור מאד להחיותם שיהיה להם חיות אמתית

למחילת עוונות, כי משם נמשך מחילה וסליחה וכפרה לכל העוונות, כמו שכתוב: **וכפר על חטאתינו למען שמך**, כי כל הסליחות והכפרות נמשכין משלוש עשרה מידות של רחמים, שכולם נמשכין משם ה', בבחינת **אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם ה' לפניך**, ועל ידי זה: **וחנתי את אשר אחון וכו'**, ונאמר: **ויקרא בשם ה', ויעבור ה' על פניו ויקרא וכו'**, שנמשך על ידי זה כל התגלות הייג (שלוש עשרה) מידות של רחמים, שהוא רק למען שמו יתברך המשותף בשמנו (הלכות שבת, הלכה ה', אות טו).

מכתב

מספר אבי הנחל ב' מכתב ק"ז

צריך כל אחד לסבול יגיעות גדולות עד שיפשיט מעצמו הבגדים הצואים ולהלביש את עצמו בבגדים נקיים; כשהרחוקים חוזרים בתשובה, ואז הם מפשיטים מעצמם בגדים הצואים, ומלבישים את עצמם בכסות נקיה, על ידי זה נתגדל כבוד ה' מאוד.

שיחות הר"ן

אות נ"ו

יש בני אדם שנדמה עליהם, שהם רחוקים מאיזה תאוות גדולות, כגון מתאוות ממון וכיוצא בזה. דע שאף על פי כן יכול להיות שהוא גרוע יותר מחברו, שהוא משוקע באותה התאוה, דהיינו שיש לו איזה תאוה אחרת שהוא משוקע בה כל כך, עד שאפילו תאוות ממון וכיוצא בזה שהיא תאוה גדולה מאד, נתבטלה אצלו כנגד אותה התאוה, נמצא שהוא גרוע יותר, כי הוא משוקע כל כך באיזה תאוה עד שאפילו תאוה גדולה של ממון וכיוצא נתבטל אצלו, מחמת התאוה; ואפילו אם היתה התאוה שהוא משוקע בה קטנה מתאוה האחרת שהוא רחוק ממנה, עם כל זה, אין נפקא מינה כלל, מאחר שהוא משוקע בה כל כך, עד שתאוה גדולה נתבטל אצלו על ידי זה, כנזכר לעיל.

וכמו שמצינו שיש עקשן, כגון תינוק, שבשביל עקשנות לבד יכול להפקיר עצמו לגמרי ולהכות ראשו בתיבה, מחמת עקשנות, כנגד אמו שעושה לה להכעיס, כמו כן יש בבני אדם שיכול להפקיר הכל ולסלק כל התאוות שבביל איזה תאוה או עקשנות שהוא רוצה.

סיפור

כוכבי אור - סיפורים נפלאים, רכ"ה

מעשה ממרור שספר רבינו ז"ל, שפעם אחת הלכו יהודי וגרמני יחד נדוד, ולמד היהודי את הגרמני שיעשה את עצמו כמו יהודי (כיוון שהלשון הוא אחד במדינות אלו), והיהודים רחמנים וירחמו עליו.

וכיון שבא סמוך לפסח למדו איך שיתנהג (שיקרא אותו בעל הבית לבית על הסדר) בכל הסדר, שעושים קידוש, ורוחצים ידים, רק שכח לאמר לו שאוכלים מרור. וכיון שבא להסדר רעב מכל היום, ומצפה שיאכל הדברים טובים שאמר לו היהודי, אבל נותנים לו חתיכת כרפס במי מלח, ושאר הדברים הנוהגים בסדר, ואומרים ההגדה. וכבר הוא בעינים צופיות להאכילה,

והוא שמח כבר שאוכלים כבר המצה. פתאם נותנים לו מרור, ונעשה לו מר בפיו, והוא חשב שזהו הסעודה שרק זה יאכלו. ברח תכף במרירות ורעבון, וחשב אל עצמו: **יהודים ארוצים, אחר כל [הצערמניה] הטקס נותנים זה לאכול.**

ובא לבית המדרש וישן, ואחר כך בא היהודי בפנים שמחות, שבע מאכילה ושתיה, ושאלו איך היה לך הסדר? סיפר לו בכעס. אמר לו: **הוי גרמני שוטה, אם היית מחכה עוד מעט, היית אוכל כל טוב כמוני.**

כן הוא בענין רבינו (ועבודת ה') שאחר כל היגיעות והטרחות עד שבאים (ונתקרים לרבינו או לעבודת ה') לזכך הגוף) נותנים מעט מרור מרירות, כי זכוך הגוף בא במרירות, אבל האיש חושב שתמיד יהיה רק המרירות, אך זהו הכל רק המרירות וכו' על כן בורח תכף. אבל כיוון שמחכה מעט וסובל זה המרירות מעט מזכוך הגוף, אז מרגיש אחר כך כל מיני חיות ותענוג (ואלו המשלים יכולים ללמד מהם עצות לכל עניני עבודת ה'). כן הוא בענין זה של עבודת השם, שמקודם עובר המרירות של זכוך הגוף, אבל אחר כך מרגישים החיות וכו'.

ספר המידות אמונה, א"י

מידות

צריך להאמין בהשם יתברך בדרך אמונה ולא בדרך מופת.

על ידי ענוה תזכה לאמונה.

בראותך שנוי מעשה, אל תאמר מקרה הוא, אלא תאמין כי זה השגחת השם יתברך.

מי שיש לו הנאה מדבור של אפיקורוס, אפילו שאינו מדברי אפיקורסות, על ידי זה בא להרהורי עבודה זרה.

על ידי אמונה, האדם חביב להשם יתברך כאשה לבעלה.

מי שאינו מכין את לבו, אינו יכול לבוא לאמונה.

מי שנאבד לו איזהו דבר, בידוע שנפל מאמונתו.

מי שנאבד אמונתו ממנו, ילך על קברי ישראל ויספר החסידים, שעשה לו הקדוש ברוך הוא.

אמונה תולה בפה של אדם.

חצות

אוצר היראה חצות ב', ח'

על ידי שקמים בחצות לילה, או על כל פנים קודם עלות השחר, כדי לחבר לילה ויום בתורה ותפילה, על ידי זה נכלל בחינת שלא כסדר, שהוא בחינת לילה, בבחינת כסדר, שהוא בחינת יום, וזוכין

להעלות ולכלול כל העולמות בשרשן, היינו בהשם יתברך, שזה עיקר עבודת האדם.

נצות המבוארות פסח, ג-ד

עצות לפסח

אמירת ההגדה בליל הסדר של פסח מסוגלת לתיקון הברית. על כן צריך לומר את ההגדה בקול חזק ובהתעוררות רבה. כי אמירת ההגדה בקול חזק מעוררת את הדעת, ועל ידי זה זוכים להתגלות הדעת. היינו, להבין בדעת זו, את שצריך להבין באמת. וכשזוכים לדעת אמת, הוא עיקר הגאולה. כי גלות מצרים, הנגרם על ידי פגם הברית, ועל ידי פגם הברית נפגמת הדעת, רחמנא לצלן. אבל על ידי סיפור הנסים והנפלאות של יציאת מצרים, זוכים לתיקון הברית, תיקון הדעת, וזה עיקר הגאולה. גם על ידי שתיית מצוות ארבע כוסות יין בפסח, זוכים לתיקון הדעת, תיקון הברית. מסעיף זה, יכולים ללמוד כמה צריך להזהר בכל מנהג קדוש מן המנהגים המבוארים בשולחן ערוך, בהנהגת סדר פסח. כי על ידי כל מנהג ומנהג הנהוג בליל הסדר, זוכים לתיקון מיוחד, ובפרט לתיקון הברית, שזה כלל כל התיקונים, כמבואר בלקוטי מוהר"ן - חלק א' (סימן כ"ט).

בימי הפסח צריך להתפלל בקול אדיר וחזק, כי התפילה בזעקה מסוגלת לתיקון הברית, כשם שאמירת ההגדה בקול גדול מסוגלת לתיקון הברית, כמבואר בלקוטי הלכות.

תפילה לפסח

ל תפילות א' ס', שנה-ש'

... ותהיה בעזרנו, שנזכה לקבל עלינו קדושת חג הפסח בקדושה נוראה ועצומה ובשמחה וחדוה גדולה, ונזכה לקיים מצוות ארבע כוסות של יין של פסח בשלמות הראוי, בקדושה ובטהרה גדולה ותפתח לנו אור הדעת, ותשפיע עלינו אור קדושת המוחין העליונים, שנזכה שיהיו נמשכין עלינו בפסח כל המוחין הקדושים, מוחין דגדלות ומוחין דקטנות.

ונזכה לסדר הסדר של פסח בקדושה גדולה כראוי, ותעזרנו לומר ההגדה בקול רם, בכוונה גדולה ונוראה ובשמחה וחדוה רבה ועצומה, ובהתעוררות גדולה ובהתלהבות נמרץ, בקדושה ובטהרה גדולה, עד שהקול יעורר הכוונה עד שאזכה על ידי זה לתיקון הברית ולתיקון הדעת בשלמות באמת, עד שאזכה לבוא לחדושי תורה אמתיים, ואזכה להמשיך תמיד דבורים חמים כגחלי אש על ידי תפילה ותחנונים, ותזכני להתפלל אליך בהתקשרות נשמות ישראל שתהיה תפלתנו תפילת רבים ולא תמאס את תפלתנו כמו שכתוב: **הן אל כביר ולא ימאס**, ויתוסף ויתגדל למעלה תוספות קדושה רבה ועצומה על ידי תפלתנו, ועל ידי זה נזכה להמשיך באורי התורה מלב העליון אשר שם כתובים כל באורי התורה.

תרמו נא בעיני יפה למען העלון שלכם

לרפואת אביה לאה בת אסתר

לעילוי נשמת מרדכי זכריה בן פנחס, ז"ל